

Οι θέσεις της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος (Δ.Ο.Ε.) για την επιλογή του Διευθυντή Σχολικής Μονάδας

Θεοφάνης Παπαδάκης, Πέλα Στραβάκου

Εισαγωγή

Στο άρθρο αυτό θα επιχειρήσουμε να κάνουμε μία καταγραφή των θέσεων της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος σχετικά με την επιλογή του Διευθυντή Σχολικής Μονάδας της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, οι οποίες έχουν διατυπωθεί από το 1974 έως σήμερα. Κυριότερη πηγή μας είναι τα 390 τεύχη του Διδασκαλικού Βήματος που έχουν εκδοθεί από τη μεταπολίτευση και μετά και πιο συγκεκριμένα από το τεύχος 762/1974 μέχρι και το τεύχος 1166/2105. Το Δ.Β. είναι το επίσημο συνδικαλιστικό έντυπο της Δ.Ο.Ε. στο οποίο δημοσιεύονται, από το 1924, οι επίσημες απόψεις και τα αιτήματά της, αλλά και άλλων παραγόντων που σχετίζονται με την εκπαίδευση (Υπουργείο Παιδείας, Διδασκαλικοί Σύλλογοι, εκπαιδευτικοί κ.λπ.).

Η Δ.Ο.Ε., όπως και οι άλλες δύο ομοσπονδίες εκπαιδευτικών (Ο.Λ.Μ.Ε. και Ο.Ι.Ε.Λ.Ε.), θεωρείται δεδομένο πως εκπροσωπεί το σύνολο των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Έτσι, οι συντάκτες των επίσημων κειμένων της, που είναι εκλεγμένα μέλη του Δ.Σ., μιλούν πάντα εξ ονόματος όλων των εκπαιδευτικών (Σαλτέρης, 1998: 468). Επίσης, πρέπει να επισημάνουμε πως ανεξάρτητα από τις διαφορετικές απόψεις που εκφράζονται από τις παρατάξεις που απαρτίζουν κάθε φορά το Δ.Σ., οι αποφάσεις που λαμβάνονται ομόφωνα ή κατά πλειοψηφία αποτελούν τις επίσημες θέσεις του κλάδου, οι οποίες εκφράζονται από τον Πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.. «Οι αποφάσεις των οργάνων του κλάδου, ανεξάρτητα από το αν χαρακτηρίζονται σαν ομόφωνες ή κατά πλειοψηφία, πρέπει να γίνονται σεβαστές απ' όλους γιατί μόνο έτσι διασφαλίζεται η αξιοπρέπεια και η αξιοπιστία του κλάδου» (Δ.Β., 960: 1).

Οι θέσεις της Δ.Ο.Ε.

Την περίοδο της δικτατορίας με το Νομοθετικό Διάταγμα 651/70 θεσπίστηκε ο θεσμός του διευθυντή σχολικής μονάδας. Έτσι επιβλήθηκε ένας ασφυκτικός κλοιός ελέγχου στο σχολείο και το προσωπικό του, μεταβάλλοντας το διευθυντή του σε μικρό επιθεωρητή που καθημερινά αστυνόμευε τη σχολική κοινότητα (Τουλούπης, 1985: 100).

Μετά τη μεταπολίτευση οι δημοκρατικές δυνάμεις των δασκάλων ανέδειξαν αιρετή συνδικαλιστική διοίκηση (Τουλούπης, 1985: 116) στην οποία κυριαρχούσαν δυνάμεις από τον κεντροαριστερό πολιτικό χώρο, που εντάσσονταν στο χώρο της τότε αντιπολίτευσης (Σαλτέρης, 1998: 484). Τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης και μέχρι την κυβερνητική αλλαγή του 1981 τα κυρίαρχα αιτήματα της Δ.Ο.Ε. ήταν η κάθαρση, η κατάργηση του θεσμού του επιθεωρητή, η οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών, η ουσιαστική αποκέντρωση και η καθιέρωση δημοκρατικού πνεύματος στη διοίκηση. Υποστήριζαν πως μόνο με την αλλαγή του διοικητικού μηχανισμού θα άνοιγε ο δρόμος για τον εκδημοκρατισμό της εκπαίδευσης, τη συμμετοχική διαδικασία στη λήψη των αποφάσεων και τη μεγαλύτερη αποδοτικότητά της (Λαλιώτη, 2007: 33-34). Την περίοδο εκείνη η Δ.Ο.Ε. με τις διεκδικήσεις της αντιμετώπιζε τον διευθυντή περισσότερο ως βαθμό και λιγότερο ως θέση στελέχους. Διεκδικούσε την αύξηση των οργανικών θέσεων των διευθυντών και τη δυνατότητα να μπορεί κάποιος εκπαιδευτικός να κατέχει τον συγκεκριμένο βαθμό, με τις ανάλογες οικονομικές απολαβές, χωρίς να έχει τοποθετηθεί σε θέση διευθυντή (Αλεξανδρόπουλος, 2013: 201).

Η Δ.Ο.Ε. αμέσως μετά τη νίκη του ΠΑΣΟΚ σπεύδει να στείλει επιστολή στον πρωθυπουργό Ανδρέα Παπανδρέου με την οποία χαιρετίζει με ενθουσιασμό την ανάληψη της εξουσίας από το ΠΑΣΟΚ, δηλώνει την ολόθερμη συμπαράσταση στην κυβέρνηση και πως είναι έτοιμη να τη βοηθήσει με κάθε τρόπο (Δ.Β., 903: 8). Στο διεκδικητικό πλαίσιο που διατυπώνει η Δ.Ο.Ε. ενόψει της 51ης Γ.Σ. του κλάδου εισηγείται την τροποποίηση του ρόλου του διευθυντή της σχολικής μονάδας (Δ.Β., 913: 2), χωρίς να γίνεται καμία αναφορά στον τρόπο επιλογής. Σύμφωνα με εισήγηση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. η διοίκηση του σχολείου πρέπει να ασκείται συλλογικά από το σύλλογο διδασκόντων, ενώ έργο του διευθυντή είναι να συντονίζει τη λειτουργία του σχολείου και να υλοποιεί τις αποφάσεις του συλλόγου (Τουλούπης, 1985: 120).

Για πρώτη φορά γίνεται μνεία από τη Δ.Ο.Ε. στο θέμα της επιλογής διευθυντών σχολικών μονάδων σε κείμενο του 1983, με το οποίο καλεί τους συλλόγους εκπαιδευτικών να εκφράσουν την άποψή τους, προκειμένου να διαμορφωθεί ένα τελικό κείμενο με τις θέσεις της Δ.Ο.Ε. για το σχέδιο νόμου που αναμένεται να κατατεθεί από την κυβέρνηση. Σύμφωνα με την εισήγηση, η επιλογή του διευθυντή στα πολυθέσια σχολεία προτείνει να γίνεται από το Περιφερειακό Συμβούλιο Παιδείας (ΠΕ.ΣΥ.Π.), το οποίο να αποφασίζει αφού λάβει υπόψη του 1) τα αντικειμενικά προσόντα των υποψηφίων και 2) τις προτάσεις των Τοπικών Συμβουλίων Παιδείας και των συνδικαλιστικών οργανώσεων. (Δ.Β., 919: 5). Εκείνο που τονίζεται είναι πως η Δ.Ο.Ε. θα επιμένει στην αποκέντρωση των εξουσιών και αρμοδιοτήτων και την αξιοκρατική επιλογή των διευθυντών των σχολείων (Δ.Β., 942: 2).

Κρίνοντας τον Ν.1566/85 η Δ.Ο.Ε. θεωρεί πως πρόκειται για ένα νομοσχέδιο με δημοκρατική και προοδευτική φιλοσοφία, αλλά επισημαίνει πως πολλές από τις προτάσεις της δεν έγιναν δεκτές. Οι ενστάσεις που διατυπώνονται για τη διοίκηση των σχολείων είναι πως δεν μειώνεται το ωράριο των διευθυντών των σχολείων, υποβαθμίζεται ο ρόλος του συλλόγου διδασκόντων ως οργάνου διοίκησης και οι συνεδριάσεις του μπαίνουν εκτός ωραρίου διδασκαλίας, ενώ δεν έγινε δεκτός ο τρόπος επιλογής των διευθυντών που είχε προτείνει η Δ.Ο.Ε. (Δ.Β., 961: 1 - 962: 3,8).

Μετά την ολοκλήρωση της επιλογής διευθυντών σχολικών μονάδων με το θεσμικό πλαίσιο του Ν.1566/85, η Δ.Ο.Ε. επαναφέρει το θέμα στην ημερήσια διάταξη της 55ης Γ.Σ. του κλάδου. Επαναδιατυπώνει τη θέση της για αξιοκρατικές επιλογές και για αντικειμενικά κριτήρια τοποθέτησης, έτσι ώστε να μη δημιουργούνται οικογενειακά προβλήματα στους διευθυντές λόγω μετακινήσεων σε άλλες περιοχές και να εξασφαλίζεται ποιοτική ισορροπία στην εκπαίδευση των παιδιών όλης της χώρας. (Δ.Β., 977: 4).

Το 1987 ο τότε Υπουργός Παιδείας, Αντώνης Τρίτσης, εξαγγέλλει τον εθνικό διάλογο για την Παιδεία. Ανάμεσα στα θέματα του διαλόγου περιλαμβάνονταν και αυτό των διευθυντών των σχολικών μονάδων (Μπάκας, 2001: 82). Ο Υπουργός απέστειλε προς τη Δ.Ο.Ε. και τις άλλες εκπαιδευτικές οργανώσεις κείμενο «αρχών για τη λειτουργία του νέου σχολείου», το οποίο για το θέμα της επιλογής προέβλεπε: «Η επιλογή και τοποθέτηση διευθυντών και υποδιευθυντών των σχολικών μονάδων, πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικό σύστημα αξιολόγησης και διαφανείς διαδικασίες και να εξυπηρετεί την ανάγκη της παρουσίας διευθυντών και υποδιευθυντών από τους περισσότερο κατάλληλους εκπαιδευτικούς» (Δ.Β., 989: 4-5). Η Δ.Ο.Ε. σε μία πρώτη αντίδρασή της και λαμβάνοντας υπόψη ότι δύο φορές μέχρι τότε είχε αποστείλει τις θέσεις της στον Υπουργό Παιδείας και δεν έλαβε καμία απάντηση χαρακτηρίζει τον διάλογο που προτείνεται ως «διάλογο κουφών» (Δ.Β., 989: 3).

Τον Σεπτέμβριο του 1988 δημοσιεύονται 5 σχέδια Π.Δ. του Ν.1556/85 προς ενημέρωση των εκπαιδευτικών και για να εκφράσει τις απόψεις της η Δ.Ο.Ε. (Δ.Β., 1005: 40-55). Μεταξύ άλλων τα Π.Δ. αναφέρονται στην οργάνωση και λειτουργία των δημοτικών σχολείων και στα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των οργάνων διοίκησής τους. Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., κάνοντας μία πρώτη εκτίμηση στις διατάξεις των Π.Δ. και των κανονιστικών πράξεων, τοποθετείται αρνητικά αναφέροντας πως δεν έλαβε υπόψη της η κυβέρνηση τις θέσεις των εκπαιδευτικών. Θέση της Δ.Ο.Ε. είναι πως «κανένα Π.Δ. δεν θα περάσει, αν έρχεται σε αντίθεση με τα συμφέροντα του κλάδου» και καλεί τους εκπαιδευτικούς σε ενότητα και σε αγώνα (Δ.Β., 1007: 2). Τον Σεπτέμβριο του 1989 στο διεκδικητικό πλαίσιο που εισηγείται το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. στους διδασκαλικούς

συλλόγους της χώρας, για το συνδικαλιστικό έτος 1989-90, αναφέρεται στη διεκδίκηση της αλλαγής του συστήματος επιλογής στελεχών εκπαίδευσης, στην καθιέρωση αντικειμενικών, μετρήσιμων κριτηρίων και τη διαφάνεια στη διαδικασία επιλογής (Δ.Β., 1016: 13).

Στις 2.8.1990 το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. επισκέφθηκε τον Υφυπουργό Παιδείας Β. Μπεκίρη στον οποίο παρέδωσε τις αποφάσεις της 59ης Γ.Σ. και συζήτησε τα προβλήματα του κλάδου. Μετά τη συνάντηση, σε ανακοίνωσή του καταγγέλλει πως για ακόμη μία φορά η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, ενώ ταυτόχρονα προχωράει σε ένα «όργιο ρεβανσισμού, κομματισμού και αναξιοκρατίας επιδιδόμενη σ' ένα πογκρόμ διώξεων όλων των στελεχών της εκπαίδευσης». Διαμαρτύρεται και καταγγέλλει την κατάργηση των υπηρεσιακών συμβουλίων και την τροπολογία που κατατέθηκε στη Βουλή, με την οποία καταργεί όλους τους διευθυντές και υποδιευθυντές της χώρας και δίνει το δικαίωμα στους νομάρχες να διορίζουν «κομματικούς φίλους, ανάγοντας τις πελατειακές σχέσεις ως κυρίαρχο ζήτημα στην εκπαίδευση». Αυτό «θα έχει σαν αποτέλεσμα τη διάλυση της σχολικής μονάδας με τη συντριβή της απαραίτητης σ' αυτή συνεργασίας και παιδαγωγικής ατμόσφαιρας» (Δ.Β., 1026: 57). Στις 8.9.1990 με νέα ανακοίνωση ενημερώνεται ο κλάδος πως δεν εισακούστηκαν οι θέσεις της ομοσπονδίας και πως κατά τη διαδικασία επιλογής και τοποθέτησης νέων διευθυντών «βιάστηκε βάναισα η διαφάνεια και η αξιοκρατία» και καλεί τους εκπαιδευτικούς σε «ενωτικό και ανυποχώρητο αγώνα» (Δ.Β., 1028: 51).

Θεωρώντας πως η επιλογή στελεχών στην εκπαίδευση έχει μεγάλη σημασία για τη λειτουργία των σχολείων και τη διοίκηση της εκπαίδευσης και έχοντας όπως αναφέρει «τραυματικές εμπειρίες» από τον μέχρι τώρα τρόπο επιλογής, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. αναλαμβάνει την πρωτοβουλία να εκπονήσει για πρώτη φορά ένα πλήρες και ολοκληρωμένο «Σχέδιο Πρότασης αντικειμενικών και μετρήσιμων κριτηρίων για την επιλογή στελεχών Π.Ε.». Είναι σημαντικό πως για πρώτη φορά, πέρα από γενικόλογες αναφορές και γενικές αρχές, δημοσιεύεται ένα σχέδιο με πλήρεις, σαφείς και επεξεργασμένες θέσεις για το ζήτημα της επιλογής στελεχών εκπαίδευσης, το οποίο περιέχει εξειδικευμένες αναφορές σε κάθε πτυχή της διαδικασίας επιλογής (Αλεξανδρόπουλος, 2013: 236).

Το σχέδιο αυτό στάλθηκε στους διδασκαλικούς συλλόγους της χώρας προκειμένου να το βελτιώσουν και να το συμπληρώσουν και στη συνέχεια να το καταθέσει στην 60ή Γ.Σ. για επικύρωση (Δ.Β., 1034-1035: 6). Στην εισήγηση αναφέρεται πως «είναι γνωστή σε όλους μας η απαράδεκτη κατάσταση που αναφέρεται στην επιλογή των στελεχών Π.Ε. όσο και στη θέση του κλάδου για την αξιοκρατική επιλογή τους με αντικειμενικά κριτήρια», ενώ σε άλλο ση-

μείο υπογραμμίζει προς τους εκπαιδευτικούς «τη σημασία που έχει η ανάγκη της μεγαλύτερης δυνατής σύγκλισης των απόψεων πέρα από παραταξιακές ή άλλες διαφορές». (Δ.Β., 1034-1035: 26).

Οι απαντήσεις που έλαβε η Δ.Ο.Ε. ήταν από 76 Συλλόγους και με βάση τις παρατηρήσεις τους τον Ιούνιο του 1991 (Δ.Β., 1037-1038: 9-11) δημοσιεύεται το «Τελικό Σχέδιο-Πρόταση αντικειμενικών μετρήσιμων κριτηρίων για την επιλογή στελεχών ΠΕ» αναφέροντας πως: «η αξιοκρατία στην επιλογή στελεχών θα έχει τεράστιες ευεργετικές συνέπειες για τη δημόσια εκπαίδευση και τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς. Άλλες ευρωπαϊκές χώρες έχουν επιλύσει αυτό το πρόβλημα, έτσι που η διοίκηση να λειτουργεί άψογα ακόμη και όταν δεν υπάρχει κυβέρνηση».

Α) Βασικές αρχές για την επιλογή στελεχών ΠΕ:

- Η γνώση του αντικειμένου και η εμπειρία σ' αυτό.
- Η αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα στη σχολική και διδακτική πράξη.
- Η αρχαιότητα.

Β) Απαραίτητοι βασικοί όροι:

- Όλες οι θέσεις των στελεχών εκπαίδευσης να είναι με θητεία που ανανεώνεται ύστερα από επανάκριση. Σύμφωνα με τη θέση της Δ.Ο.Ε. η μονιμότητα δεν βελτιώνει την εκπαίδευση, μειώνει την αποδοτικότητα, αποκλείει θετικές αλλαγές στην εκπαίδευση και επιδιώκεται περισσότερο από την κρατική εξουσία για να μπορεί να ελέγχει την εκπαίδευση. Μάλιστα, η εμπειρία από το θεσμό του Επιθεωρητή έδειξε πως η μονιμότητα καταλήγει στον αυταρχισμό και απειλεί τον ελεύθερο, δημιουργικό και δημοκρατικό χαρακτήρα της εκπαίδευσης.
- Το δικαίωμα υποβολής αίτησης θεμελιώνεται με τη συμπλήρωση 15 ετών δημόσιας υπηρεσίας και 10 ετών διδακτικής υπηρεσίας.
- Οι θέσεις στελεχών ορίζονται με προκήρυξη και ο κάθε υποψήφιος έχει δικαίωμα να ζητάει να καταλάβει συγκεκριμένη θέση.
- Η επιλογή στελεχών με γραπτό διαγωνισμό απορρίπτεται, γιατί λειτουργεί απωθητικά για πολλούς ικανούς εκπαιδευτικούς και γιατί είναι διαβλητός, όπως έχει αποδείξει η πραγματικότητα.

Γ) Τομείς Κριτηρίων:

- Αρχαιότητα
- Σπουδές
- Συγγραφικό έργο
- Κοινωνική προσφορά (τοπική αυτοδιοίκηση-συνδικαλισμός). Η προσμέτρηση της θητείας του υποψηφίου ως αιρετού μέλους οργάνου της τοπικής αυτοδιοίκησης ή του συνδικαλισμού αποτελεί στοιχείο που

πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, λειτουργώντας και ως ένα κίνητρο προσφοράς προς όφελος της εκπαίδευσης και επίσης πολύ σημαντική είναι η εμπειρία σε διοικητικές θέσεις.

- Ειδική έκθεση υποψηφίου-κρίση. Αξιολογούνται: η διοικητική ικανότητα και η ευσυνειδησία. Η ειδική έκθεση συντάσσεται από το Σύλλογο Διδασκόντων.
- Συνέντευξη με την οποία είναι δυνατόν να διαπιστωθούν προσόντα ή μειονεκτήματα που δεν διαπιστώνονται από τα γνωστά στοιχεία, που είναι όμως αποφασιστικά για το έργο του εκπαιδευτικού. Η συγκεκριμένη μέθοδος χρησιμοποιείται ευρύτατα στο εξωτερικό με όρους που διασφαλίζουν την αντικειμενικότητά της, π.χ. καταγραφή ερωτήσεων-απαντήσεων. Η συνέντευξη για τους υποψηφίους διευθυντές γίνεται από το ΠΥΣΠΕ με τη συμμετοχή εκπροσώπου του συλλόγου εκπαιδευτικών.

Το 1992 ο υπουργός Παιδείας, Γ. Σουφλιάς, καταθέτει προς ψήφιση τον νόμο 2043/92 για την «Εποπτεία και Διοίκηση της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης». Η Δ.Ο.Ε. αντιδρά στέλνοντας τηλεγράφημα στους συλλόγους όλης της χώρας και ζητά την άμεση απόσυρση του νομοσχεδίου. Θεωρεί πως το μέλημα της κυβέρνησης δεν είναι η αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου, αλλά ο ασφυκτικός ιδεολογικός και διοικητικός έλεγχος. Η μονιμότητα των στελεχών, που προβλέπει το νομοσχέδιο, οδηγεί στην κομματικοποίηση της εκπαίδευσης, ενώ ο διευθυντής μεταβάλλεται σε κριτή-επιθεωρητή πρώτου βαθμού, κάτι που θα πλήξει την παιδαγωγική σχέση συνεργασίας με τους εκπαιδευτικούς. Επίσης, με τη μονιμότητα θα αποκλειστούν ικανοί και προσοντούχοι εκπαιδευτικοί που δεν θα έχουν την τύχη να επιλεγούν ως στελέχη με τη συγκεκριμένη διαδικασία επιλογής (Δ.Β., 1047-1048: 2-13).

Η διαμάχη μεταξύ της Δ.Ο.Ε. και του Υπουργείου Παιδείας εντείνεται μετά τις επιλογές των διευθυντών, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.2043/92. Η Ομοσπονδία των εκπαιδευτικών καταγγέλλει πως οι επιλογές ήταν αποτέλεσμα «ημετεροκρατίας, αδιαφάνειας και αυθαιρεσίας» και προαποφασισμένες, κάτι που επιτεύχθηκε με την αλλαγή των υπηρεσιακών συμβουλίων και την αδιαφάνεια στη διαδικασία της συνέντευξης. Στις καταγγελίες της Δ.Ο.Ε. το Υπουργείο Παιδείας, με Δελτίο Τύπου, απαντάει πως οι καταγγελίες της Δ.Ο.Ε. είναι ανακριβείς, πως αποκρύπτει στοιχεία και καταλήγει πως «Ψεύδεται ασύστολα η Δ.Ο.Ε.» (Δ.Β., 1051-1052: 27-30).

Μετά την κυβερνητική αλλαγή του 1993, η Δ.Ο.Ε. στο κεντρικό της άρθρο στο Δ.Β. με τίτλο «Τι αναμένει ο κλάδος από την νέα κυβέρνηση» αναφέρει πως αναμένει ένα σύστημα επιλογής στελεχών αντικειμενικό και αδιάβλητο, που να αποκαθιστά την αξιοκρατία, να αναδεικνύει τους πραγματικά ικανούς για τις θέσεις αυτές και να διασφαλίζει τη διαφάνεια στη διαδικασία επιλογής (Δ.Β., 1062-1063: 2).

Επί υπουργίας Γ. Α. Παπανδρέου και παρά τις αντιδράσεις της Δ.Ο.Ε. ψηφίζονται τα ΠΔ 398/95 και 399/95 που αφορούν την επιλογή στελεχών και τη σύνθεση των υπηρεσιακών συμβουλίων. Με επιστολές της προς τον Υπουργό Παιδείας και προς τους εκπαιδευτικούς, η Δ.Ο.Ε. καταδικάζει τη μεθόδευση διαμόρφωσης και έκδοσης των Π.Δ., καταγγέλλει το διάλογο, που αποδεικνύεται πως ήταν στην ουσία μια προσχηματική διαδικασία για την προώθηση προαποφασισμένων αποφάσεων και επισημαίνει πως έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τις διακηρυγμένες θέσεις της Δ.Ο.Ε.. Τονίζει πως είναι καθολική και κατηγορηματική η αντίθεση των εκπαιδευτικών της Π.Ε. για τα δύο αυτά νομοθετήματα. Η εφαρμογή τους θα προκαλέσει ανυπολόγιστες αρνητικές επιπτώσεις στο χώρο της εκπαίδευσης και τα αποτελέσματα που θα προκύψουν θα αμφισβητηθούν ως αναξιοκρατικά και διαβλητά. Επίσης, καταδικάζει το γεγονός πως στα ΠΥΣΠΕ δεν προβλέπεται η συμμετοχή τρίτου αιρετού και πως σ' αυτά θα συμμετέχουν χωρίς ψήφο εκπρόσωποι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης (Δ.Β., 1079: 16-18).

Μετά τις επιλογές διευθυντών σχολικών μονάδων με τις διατάξεις του Π.Δ.398/95, η Δ.Ο.Ε. με ανακοίνωσή της τονίζει πως αυτές έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τις θέσεις του κλάδου και πως το αποτέλεσμα που προέκυψε ελέγχεται ως προς την αντικειμενικότητα και την αξιοπιστία του. Ζητάει την άμεση κατάργησή του και τη θεσμοθέτηση ενός συστήματος επιλογών που θα είναι κοινά αποδεκτό, που θα έχει διάρκεια και προοπτική, θα καθιερώνει μετρήσιμα και αντικειμενικά κριτήρια και θα κατοχυρώνει την αξιοκρατία. (Δ.Β., 1089: 14-34).

Τον Φεβρουάριο του 2002 δημοσιεύεται και τίθεται σε ισχύ το Π.Δ.25/2002 χωρίς να υπάρξει κάποια ανακοίνωση από το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., όπως συνέβαινε κάθε φορά που ψηφιζόταν κάποιο καινούριο νομοθέτημα. Στη δευτερολογία του, στα πλαίσια των εργασιών της 71ης Γ.Σ. του κλάδου, ο Πρόεδρος του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., Β. Παληγιάννης, αναφέρεται στο Π.Δ.25 λέγοντας πως κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει πως κινείται μακριά από τις θέσεις του κλάδου και κατά συνέπεια και οι επιλογές δεν θα είναι αυτές που επιθυμούσαν οι εκπαιδευτικοί. Επίσης, εξηγεί πως δεν υπήρξε καμία απόφαση σχετικά με το Π.Δ. των επιλογών, γιατί λόγω διαφωνιών των μελών του Δ.Σ. «δεν υπήρξε ένας κοινός τόπος, μια συνισταμένη για να προχωρήσουμε σε προτάσεις» (Δ.Β., 1116: 64-65).

Το θέμα επανέρχεται και απασχολεί ξανά τη Δ.Ο.Ε. μετά την κυβερνητική αλλαγή του 2004, όταν στις 20.1.2005, σε επιστολή προς την Υπουργό Παιδείας, Μ. Γιαννάκου, η Δ.Ο.Ε. αποστέλλει τις γενικές αρχές για τη θεσμοθέτηση ενός κοινά αποδεκτού συστήματος επιλογής στελεχών, όπως αυτές έχουν διατυπωθεί πολλές φορές στο παρελθόν. (Δ.Β., 1131: 24). Στις 10 Οκτωβρίου

2005 η Δ.Ο.Ε. λαμβάνει το νέο σχέδιο νόμου για τις επιλογές στελεχών και άμεσα απαντάει στην Υπουργό Παιδείας πως το απορρίπτει κατηγορηματικά, αφού είναι εντελώς αντίθετο τόσο στη φιλοσοφία όσο και στις διατάξεις του με τις πάγιες θέσεις του κλάδου για αντικειμενικότητα, αξιοκρατία και διαφάνεια καλώντας την να μην το καταθέσει για ψήφιση στη Βουλή (Δ.Β., 1135: 17), κάτι που φυσικά δεν εισακούστηκε με αποτέλεσμα να ψηφιστεί ο Ν.3467/06. Μετά τις επιλογές διευθυντών σχολικών μονάδων με το πλαίσιο του Ν.3467, η Δ.Ο.Ε. κάνει λόγο «για προαποφασισμένες επιλογές, για συνεντευξεις-παρωδία, μισαλλοδοξία και ρεβανσισμό κατά συναδέλφων». Το Υπουργείο Παιδείας μοναδικό του στόχο έχει να στελεχώσει την ιεραρχική πυραμίδα της εκπαίδευσης για να εξασφαλίσει το μηχανισμό με τον οποίο θα επιβάλλει την αντιδραστική και εκπαιδευτική της πολιτική (Δ.Β., 1142: 25).

Η νέα υπουργός Παιδείας της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., Α. Διαμαντοπούλου, στην πρώτη συνάντησή της με το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., στις 19.11.2009, ζήτησε τις προτάσεις της Δ.Ο.Ε. για το θέμα της επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης. Διευκρίνισε πως πρώτα θα ψηφιστεί νόμος με τα κριτήρια και μετά θα γίνει η επιλογή των στελεχών (Δ.Β., 1151: 7).

Στις 30.4.2010 ο Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε., Δ. Μπράτης, στην επιτροπή μορφωτικών υποθέσεων της Βουλής, που επεξεργαζόταν το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας, εκπροσωπώντας τη Δ.Ο.Ε., αναφέρει πως οι κρίσεις από τότε που έγιναν, δηλαδή από το 1980 και μετά, δεν υπήρξαν ποτέ διαφανείς, επί οποιασδήποτε κυβέρνησης. Ο κλάδος των εκπαιδευτικών της Π.Ε. ζητά την καθιέρωση ενός συστήματος που να είναι αξιοκρατικό και αντικειμενικό. Αποτελεί θετική εξέλιξη πως σύμφωνα με τον Ν.3848/10 μειώνεται η βαρύτητα της συνέντευξης και επίσης πως αυτή μαγνητοφωνείται. Σύμφωνα με την τοποθέτηση του Προέδρου, η Δ.Ο.Ε. δεν είχε ποτέ θέσει την κατάργηση της συνέντευξης. Η θέση της ήταν να υπάρχουν τέτοιες διαδικασίες που να είναι διαφανείς για όλο τον κόσμο και να μη βάζει ο καθένας ότι βαθμό θέλει.

Μετά τις επιλογές των διευθυντών σχολικών μονάδων σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3848/2010, ο πρώην Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε. και νυν αιρετός του Κ.Υ.Σ.Π.Ε., Δ. Μπράτης, ο οποίος ανήκει στην παράταξη της ΠΑΣΚ, κατά τη διάρκεια της ομιλίας του στην 81η Γ.Σ. του κλάδου έκανε αναφορά στο «μπαράζ» των αλληλοσυγκρουόμενων εγκυκλίων που εκδόθηκαν από το Υπουργείο Παιδείας κατά τη διάρκεια της επιλογής. Η άποψή του είναι πως τα συμβούλια επιλογής σεβάστηκαν την προσωπικότητα και την αξιοπρέπεια των συναδέλφων, ενώ η μαγνητοφώνηση της συνέντευξης, η μελέτη περίπτωσης και το γεγονός πως οι δηλώσεις προτίμησης γίνονταν μετά την τελική ανακοίνωση των μορίων βοήθησαν στο να «μην παίζουν παιχνίδια του παρελθόντος και να μην υπάρχουν επιλογές σκοπιμοτήτων (Δ.Β., 1161: 115).

Στη συνέχεια, ο άλλος αιρετός του Κ.Υ.Σ.Π.Ε., Β. Παληγιάννης, ο οποίος προέρχεται από την παράταξη της ΔΑΚΕ, κάνοντας την κριτική του για το Ν.3848/2010 και τις επιλογές των διευθυντών σχολικών μονάδων, τόνισε την προσπάθεια που έγινε για τον έλεγχο των υπηρεσιακών συμβουλίων προκειμένου μέσω της διαδικασίας της συνέντευξης να επικρατήσει για ακόμη μία φορά η ημετεροκρατία, θυσιάζοντας την αξιοκρατία στο βωμό των μικροπαράταξιακών συμφερόντων, επιβεβαιώνοντας έτσι την προσπάθεια της πολιτικής ηγεσίας για τον πλήρη έλεγχο της διοικητικής πυραμίδας της εκπαίδευσης. (Δ.Β., 1161: 120-121).

Μετά την κυβερνητική αλλαγή του 2015 και τον σχηματισμό κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πραγματοποιείται η πρώτη συνάντηση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. με τον αναπληρωτή Υπουργό Παιδείας, Α. Κουράκη, στις 3.3.2015. Σε ανακοίνωσή της την ίδια μέρα η Δ.Ο.Ε. ενημερώνει πως σχετικά με τις επιλογές στελεχών στην εκπαίδευση ο αναπληρωτής Υπουργός ανέφερε πως μετά την τοποθέτηση των νέων Περιφερειακών Διευθυντών θα γίνει η επιλογή Σχολικών Συμβούλων και Διευθυντών Εκπαίδευσης –κατά πάσα πιθανότητα με το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο του Ν.3848/2010– ενώ η επιλογή Διευθυντών Σχολείων μάλλον μετατίθεται για το επόμενο έτος (Δ.Ο.Ε., 2015α).

Στις 21.4.2015 με νέα ανακοίνωση η Δ.Ο.Ε. κατηγορεί τον αναπληρωτή Υπουργό Παιδείας πως παρά τις δεσμεύσεις του στην προηγούμενη συνάντηση για γόνιμο και αναλυτικό διάλογο, «γίνεται μάρτυρας της απόλυτης απαξίωσης κάθε διαδικασίας θεσμικού διαλόγου» και πως το Υπουργείο Παιδείας «έρχεται να ανεβάσει την ίδια κακοπαιγμένη παράσταση που τόσες φορές έχουμε παρακολουθήσει με άλλους πρωταγωνιστές». Η Δ.Ο.Ε. τονίζει πως θεωρεί «απολύτως παρελκυστική» την τακτική των δηλώσεων για το θέμα της επιλογής στελεχών, αφού, αντί να εμβαθύνει στον επαναπροσδιορισμό του ρόλου των στελεχών και στην ανάγκη εξεύρεσης ενός γνήσια αντικειμενικού και αξιοκρατικού συστήματος επιλογής τους, πυροδοτεί με δηλώσεις μια «τεχνητή μάχη» συνέντευξης – ψηφοφορίας συλλόγου διδασκόντων, επιδιώκοντας τον αποπροσανατολισμό και τον πόλεμο χαρακωμάτων μεταξύ των εκπαιδευτικών (Δ.Ο.Ε., 2015β).

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ενόψει της πρόσκλησης να καταθέσει τις απόψεις της στη συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, στις 4.5.2015, όπου θα συζητηθεί το σχέδιο νόμου «Επείγοντα μέτρα για την πρωτοβάθμια, Δευτεροβάθμια και Τριτοβάθμια Εκπαίδευση και άλλες διατάξεις», δημοσιεύει επιστολή στην οποία αναλύει τις θέσεις της. Σύμφωνα με τη Δ.Ο.Ε., η κατάθεση του σχεδίου νόμου –το οποίο αρχικά είχε κατατεθεί με τη μορφή τροπολογιών σε νομοσχέδιο του Υπουργείου Αθλητισμού– με τη διαδικασία του κατεπείγοντος φανερώνει πως προτεραιότητα του Υπουργεί-

ου Παιδείας είναι ο έλεγχος του διοικητικού μηχανισμού της εκπαίδευσης δια της πεπατημένης, που άλλοτε κατακεραύνωνε. Η κατάθεση του σχεδίου νόμου βρίσκεται σε πλήρη αναντιστοιχία με τα όσα εύχα είχε εξαγγείλει ο αναπληρωτής Υπουργός στη συνάντηση με το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., ενώ η επιλογή των στελεχών δεν δικαιολογεί το χαρακτήρα του κατεπείγοντος, αφού είναι ένα θέμα που απαιτεί βαθύ και αναλυτικό διάλογο. Όμως, η τακτική του Υπουργείου Παιδείας να καλεί τη Δ.Ο.Ε. να συζητήσει διατάξεις που ήδη έχουν κατατεθεί στη Βουλή προς ψήφιση, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, αποτελεί για ακόμη μία φορά την απόλυτη απαξίωση της έννοιας του διαλόγου.

Σύμφωνα με τη Δ.Ο.Ε. το σχέδιο νόμου περιέχει πολλές αποσπασματικές, πρόχειρες και ατυχείς ρυθμίσεις, όπως:

- Ο διαχωρισμός της επιλογής διευθυντών εκπαίδευσης και διευθυντών σχολικών μονάδων από αυτή των σχολικών συμβούλων.
- Διατηρεί τα συμβούλια επιλογής Σχολικών Συμβούλων, ενώ καταργεί αυτά των διευθυντών εκπαίδευσης και διευθυντών σχολικών μονάδων.
- Θέτει αντισυνταγματικούς περιορισμούς και αποκλεισμούς στον αριθμό επιλογής σχολείων των υποψηφίων, στην αντιμετώπιση σπουδών ίδιου επιπέδου, στο χαρακτηρισμό προϋπηρεσίας ως διδακτικής.
- Ισοπεδώνει, στην ουσία, τα επιστημονικά προσόντα των υποψηφίων.
- Ο τρόπος με τον οποίο αντικαθίσταται η συνέντευξη από την ψηφοφορία μετατρέπει το σύλλογο διδασκόντων από ένα όργανο που είναι ζωντανό -και το οποίο σαφέστατα πρέπει να έχει άποψη για τη λειτουργία του σχολείου- σε ένα συμβούλιο επιλογής με εξαιρετικές παθογένειες.
- Η ψήφος των εκπαιδευτικών μετατρέπεται σε μόρια, ενώ η ψηφοφορία θα είναι μυστική και δεν θα υπάρχει καμία απολύτως αιτιολόγηση.

Κλείνοντας αναφέρει πως το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.:

- Εκφράζει την κατηγορηματική του αντίθεση στο νομοσχέδιο.
- Ζητά την απόσυρσή του από τη Βουλή, έτσι ώστε να συζητηθεί με τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες, με σκοπό να διαμορφωθεί ένα σχέδιο που θα είναι κοινά αποδεκτό και θα διασφαλίζει την αντικειμενικότητα, τη διαφάνεια και την αξιοκρατία (Δ.Ο.Ε., 2015γ).

Σύμφωνα με τον πρόεδρο της Δ.Ο.Ε., Θ. Κικινή, στην ομιλία του στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, στις 4.5.2015, το σημαντικότερο αρνητικό είναι πως με τη διαδικασία που ακολουθήθηκε χάνεται η ουσία της εκπαίδευσης, ενώ η κυβέρνηση «πέφτει στην ίδια παγίδα» και κοιτά απλώς να διαιωνίσει ένα καθεστώς επικράτησης αυτών που νομίζει ότι την εξυπηρετούν. Σε μια αποστροφή του λόγου του μάλιστα προβλέπει πως «θα πέσουν στα δικαστήρια αυτά και είναι κρίμα» (Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων Βουλής, 2015).

Διαπιστώσεις

Συμπερασματικά, λοιπόν, μπορούμε να πούμε πως από το 1975 αρχίζει μια μακρά συζήτηση στο χώρο της εκπαίδευσης για τα κριτήρια και τις διαδικασίες επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης. Σε αυτό το ζήτημα το διαχρονικό αίτημα της Δ.Ο.Ε. είναι ένα σύστημα όπου η επιλογή στελεχών θα γίνεται με αντικειμενικά και μετρήσιμα κριτήρια επιλογής. Η άποψή της είναι πως τα μετρήσιμα κριτήρια προσδίδουν αντικειμενικότητα, δηλαδή αξιοκρατία στις διαδικασίες επιλογής (Αλεξανδρόπουλος, 2013: 135).

Οι σχέσεις της Δ.Ο.Ε. με το Υπουργείο Παιδείας όλα αυτά τα χρόνια παρουσιάζουν πολλές διακυμάνσεις. Παρατηρούνται κατά καιρούς συνεργασία, ταύτιση απόψεων, διάλογος, αποστασιοποίηση, αδιαφορία και έντονες συγκρούσεις (Μπάκας, 2001: 219).

Πολλές φορές η στάση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. δεν μένει ανεπηρέαστη από παραταξιακές λογικές, αφού η σύνδεση του συνδικαλιστικού κινήματος των δασκάλων με τα κόμματα είναι εμφανής. Έτσι, συχνά οι θέσεις και κυρίως η αγωνιστική διάθεση της Δ.Ο.Ε. εξαρτώνται από τους συσχετισμούς που διαμορφώνονται κάθε φορά στο Δ.Σ. και από το κόμμα που βρίσκεται στην εξουσία.

Η Δ.Ο.Ε. στέκεται πάντα απέναντι στα νομοθετήματα του Υπουργείου Παιδείας με κριτική διάθεση, ενώ κάθε φορά που το Υπουργείο Παιδείας καλεί σε διάλογο την Ομοσπονδία υπάρχει ένα κλίμα καχυποψίας και αμφιβολιών. Η Δ.Ο.Ε. πάντα δηλώνει πως δεν απορρίπτει τον διάλογο, όμως τις περισσότερες φορές θεωρεί πως ο διάλογος είναι προσχηματικός και μοναδικό σκοπό έχει να νομιμοποιήσει αποφάσεις που έχουν ήδη ληφθεί. Από την άλλη, το Υπουργείο κατηγορεί τη Δ.Ο.Ε. πως συμμετέχει στο διάλογο απαιτώντας να γίνουν δεκτές οι προτάσεις της χωρίς καμία ευελιξία και διάθεση να τις συζητήσει και να της τροποποιήσει. Είναι χαρακτηριστικό το παρακάτω σκίτσο για την μορφή και τον χαρακτήρα του διαλόγου όπως τον αντιλαμβάνεται διαχρονικά η Ομοσπονδία των εκπαιδευτικών της Π.Ε.

Εικόνα 1. Πηγή: Διδασκαλικό Βήμα, τεύχος 1034-1035, 1991

Εν κατακλείδι οι θέσεις της Δ.Ο.Ε. για ένα σύστημα επιλογής στελεχών εκπαίδευσης αντικειμενικό και αξιοκρατικό, με όσο το δυνατόν λιγότερη αυθαιρεσία και κομματικό χαρακτήρα, δεν ελήφθησαν ποτέ σοβαρά υπόψη. Ενώ έπρεπε μια διακομματική επιτροπή να είναι αυτή που θα ορίσει τα κριτήρια επιλογής των στελεχών εκπαίδευσης, πάντα η κάθε κυβέρνηση μετέβαλλε τα κριτήρια επιλογής των στελεχών εκπαίδευσης, με απώτερο στόχο να ελέγξει τον διοικητικό, εποπτικό και καθοδηγητικό μηχανισμό της εκπαίδευσης (Λαλιώτη, 2007: 68).

Βιβλιογραφία

Αλεξανδρόπουλος, Γ. (2013). *Κράτος και επιλογή στελεχών της εκπαίδευσης. Ο λόγος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος (1064-2004)*. (Αδημοσίευτη

- Διδακτορική Διατριβή). Πάτρα: Πανεπιστήμιο Πατρών.
- Βουλή των Ελλήνων, *Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων* (2015). Ανακτήθηκε στις 4 Ιουλίου 2016, από http://www.hellenicparliament.gr/Koinonouleftikes-Epitropes/Synedriaseis?met_id=687ac5a9-c751-429a-9975-a48e00a00e51
- Δ.Ο.Ε., *Διδασκαλικό Βήμα*, τεύχη 762 (1974) έως 1166 (2015).
- Δ.Ο.Ε. (2015^α). *Συνάντηση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Η έκφραση καλών προθέσεων δεν έφερε τις πολυαναμενόμενες απαντήσεις*. Αθήνα.
- Δ.Ο.Ε. (2015^β). *Πολυνομοσχέδιο για την παιδεία – Πλήρης απαξίωση κάθε έννοιας διαλόγου*. Αθήνα.
- Δ.Ο.Ε. (2015^γ). *Να αποσυρθεί το «κατεπείγον» σχέδιο νόμου του Υ.ΠΟ.ΠΑΙ.Θ.* Αθήνα.
- Λαλιώτη, Ε. (2007). *Τα στελέχη της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης: επιλογή, αρμοδιότητες, λήψη αποφάσεων από το 1964 μέχρι σήμερα*. (Μεταπτυχιακή Εργασία). Πάτρα: Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.
- Μπάκας, Θ. (2001). *Η συμβολή της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος (Δ.Ο.Ε.) στις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις της περιόδου 1974-2000*. (Αδημοσίευτη Διδακτορική Διατριβή). Αθήνα: Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών-Π.Τ.Δ.Ε.
- Ν.Δ. 651/1970, ΦΕΚ 179Α/29-8-1970, «Περί οργάνωσης της Γενικής Εκπαιδύσεως και διοικήσεως του προσωπικού αυτής».
- Νόμος 1566/1985, ΦΕΚ 167Α/30-9-1985, «Δομή και λειτουργία της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις».
- Νόμος 2043/1992, ΦΕΚ 79Α/19-5-1992, «Εποπτεία και διοίκηση της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις».
- Νόμος 3467/2006, ΦΕΚ 128Α/21-6-2006, «Επιλογή στελεχών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ρύθμιση θεμάτων διοίκησης και εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις».
- Νόμος 3848/2010, ΦΕΚ 71Α/19-5-2010, «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού- καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και λοιπές διατάξεις».
- Νόμος 4327/2015, ΦΕΚ 50Α/14-5-2015, Επείγοντα μέτρα για την Πρωτοβάθμια, Δευτεροβάθμια και Τριτοβάθμια Εκπαίδευση και άλλες διατάξεις».
- Π.Δ. 398/1995, ΦΕΚ 223Α/31-10-1995, «Καθορισμός προσόντων, κριτηρίων και διαδικασίας επιλογής των στελεχών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης».
- Π.Δ. 399/1995, ΦΕΚ 223Α/31-10-1995, «Τροποποίηση της σύνθεσης των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιακών συμβουλίων πρωτοβάθμιας και

δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων τους». Π.Δ. 25/2002, ΦΕΚ 20Α/7-2-2002, «Αναπροσδιορισμός των προσόντων και κριτηρίων επιλογής των στελεχών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και τροποποίηση της διαδικασίας επιλογής».

Σαλτέρης, Ν. (1998). *Εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες και εκπαιδευτική ιδεολογία – Ελλάδα 1974-1989*. (Αδημοσίευτη Διδακτορική Διατριβή). Αθήνα: Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών.

Τουλούπης, Φ. (1985). *Για τη Δημοκρατία στη Δημοτική Εκπαίδευση*. Αθήνα: Αυτοέκδοση.

Abstract

In our country the selection of the principals for school units goes hand in hand with each governmental change. A fact that has constituted a point of friction between each government in power and the teachers, while a system of selection has not been formed, which is long lasting and accepted from the teachers. In the present article a report is made on the formal positions and proposals of the Teachers Federation of Greece in relation to the selection of the principals of the school units as they occur in the Federation's journal, called "Didaskaliko Vima", from 1974 up to today. A reference is also made about the positions of the Teachers Federation of Greece as well as the criticism it makes to the leadership of the Ministry of Education every time it is invited for talks.

Keywords: Selection of principals for school units, Teachers Federation of Greece, positions, proposals

Θεοφάνης Παπαδάκης

Εκπαιδευτικός ΠΕ70, Μ.Δ.Ε. στις Επιστήμες της Αγωγής
Κιουτάχειας 5β, 671 33 Ξάνθη
Τηλ.: 2541075594
E-mail: fanpap@sch.gr

Πέλα Στραβάκου

Επικ. Καθηγήτρια Π.Τ.Δ.Ε.-Δ.Π.Θ., Σχολή Επιστημών Αγωγής
Νέα Χηλή, 681 00 Αλεξανδρούπολη
Τηλ.: 2551030095
E-mail: pstravak@eled.duth.gr